

[Forsvarsministeren]

ges talsmænd. Det sagde jeg. Jeg forstod, at der også var et andet parti, som ikke havde noteret sig dette. Det vil jeg gerne lige for en ordens skyld sige her, så budskabet opfattes.

Må jeg med hensyn til SF's tilkendegivelser om officerers retsstilling sige, at det da er klart, at der her lige så vel som i det civile erhvervsliv og på andre offentlige områder findes enkelte sager, hvor der forekommer uregelmæssigheder. Sådan er det. Ingen er perfekt. Men de uregelmæssigheder, der faktisk har været, og som i hvert fald jeg har kendskab til, er opfanget enten af generalauditøren eller af Folketingets Ombudsmand. Nu kan jeg dem ikke udenad, men det er i hvert tilfælde, hvad jeg har i baghovedet.

Spørgsmålet om den lægelige behandling var SF's ordfører, hr. Pelle Voigt, også inde på. Jeg tror ikke, han hørte lige præcis, hvad jeg sagde, for jeg sagde, at mig bekendt har der ikke været tilfælde, hvor personellet grundet på lægemangel ikke har kunnet behandles. Sådan faldt ordene.

Hr. Pelle Voigt sagde også, at der var manglende vilje i forsvaret til at gøre noget som helst ved dette. Her har hr. Pelle Voigt heller ikke hæftet sig ved mine oplysninger i min indledning, hvor jeg påpegede helt konkrete initiativer, vi har taget for at afhjælpe de problemer, der eventuelt var. Det kunne vi godt have fået ros for, men hr. Pelle Voigt sagde: Der er manglende vilje, forsvaret duer ikke, og det vil ikke gøre noget som helst ved nogen som helst ting.

Men jeg sagde faktisk, hr. Pelle Voigt, at vi havde fået et tilsagn om at få 80 ekstra læger, og jeg sagde også, at vi havde lavet en aftale, alt sammen inden for det sidste par måneder, med Foreningen af Speciallæger om, at praktiserende læger kan tilkaldes og virke som garnisonslæger. Så faktisk synes jeg nok, at vi fortjener ros – det fik vi ikke, tværtimod – for de ting, vi har gjort. Jeg vil da gerne høre, om hr. Pelle Voigt ikke synes, det er udmærket, hvad vi har gjort her.

Så den melodi, hr. Pelle Voigt spiller, om, at vi ikke hører efter, hvad de værnepligtige synes, og at vi rent ud sagt giver pokker i de værnepligtiges forhold, er fuldstændig forkert. Vi følger nøje med, og vi vil gerne gøre, hvad vi synes er rigtigt og rimeligt, for at imødekomme de værnepligtiges berettigede synspunkter.

Lad mig til sidst sige om kostforholdene, at det jo altid har været på mode – det var det også, dengang jeg var i forsvaret – at man ikke synes om maden i kostforplejningerne eller i kantinerne. Sådan er det også i dag. Det er altså ikke noget nyt.

Man kan altid diskutere, om det smager godt og den slags ting, men vi er i hvert fald af den opfattelse, at kosten tilrettelægges således, at hvis man spiser alsidigt af den – uanset om man så synes om den – får man ernæringsrigtig kost.

Faktisk er det sådan, at vi, så vidt jeg ved, har den største værnepligtsløn i verden. Jeg kan ikke komme i tanker om nogen, der er højere. Det er da muligt, at der findes nogle, jeg ikke kender, men høj er den i hvert fald. Fra 1. april i år vil en værnepligtig med de forhøjelser, der sker, få 125.000 kr. om året i løn. En del af dette beløb er beregnet til at betale for maden i cafeteriaerne, så de værnepligtige ikke selv skal stå og lave mad.

Med hensyn til privatisering var jeg rigtig glad for hr. Pelle Voigts tilkendegivelser. Jeg må indrømme, at det initiativ, jeg har sat i gang for en måned siden, her uventet har fået støtte fra SF. Jeg har netop for en måned siden iværksat en privat konsulentundersøgelse vedrørende forsvarets cafeteriaer, hvor forskellige forhold skal behandles, bl.a. spørgsmålet om en søgsmæssig privatisering af nogle af forsvarets cafeteriaer. Jeg er glad for, at jeg af hr. Pelle Voigt nu har fået tilsagn om hjælp i dette spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Forsvarsministerens sidste bemærkning kommer som en glædelig overraskelse for mig.

Jeg vil godt sige, at jeg synes, det er en udmærket foranstaltning, at man har fået ansat flere læger. Det vil jeg gerne rose ministeren for. Jeg synes stadig væk, det er lidt mærkeligt, at ministeren siger, at der ikke har været nogen sager, hvor der er sket fejlbehandling grundet på lægemangel – var det ikke det, der var betragtningen? – og at man i konsekvens af det ansætter 80 læger ekstra. Der forekommer mig at være en logisk brist i argumentationen et sted, men det vil jeg gerne se på i udvalget. Godt er det, hvis forholdene er blevet forbedret. Det synes jeg er fornuftigt.